

РЕШЕНИЕ

№ 5400
София, 13.05.2015

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на осемнадесети март в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДОНКА ЧАКЪРОВА

ЧЛЕНОВЕ: ЕМАНОИЛ МИТЕВ

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 9195/2014.

Николина Аврамова
Нели Христозова
ИЛИАНА СЛАВОВСКА

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 -228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба, подадена от Росен Росенов Босев, чрез процесуален представител срещу решение № 3196 от 13.05.2014 г., постановено по административно дело № 2305/2014 г. от Административен съд София-град (АССГ), с което е отхвърлена жалбата му срещу решение № ОИ-2/2014 г. от 12.02.2014 г. на Градски прокурор на Софийска градска прокуратура (СГП) за отказ да предостави обществена информация по заявление вх. № ДИ-2/2014 г. от 16.01.2014 г. По наведени доводи за неправилност на решението, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, при допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост се иска отмяната му и постановяване на ново по съществуващото на спора, с което да отмени отказа на Градския прокурор да предостави исканата информация. Конкретни доводи за неправилност на решението са изложени единствено в подкрепа на твърдението за неправилно приложение на материалния закон. Ответникът по касационната жалба – Градски прокурор на СГП, чрез процесуален представител оспорва същата и моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли като неоснователна.

Прокурорът от Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд (ВАС), състав на Пето отделение, при извършената служебно проверка на атакуваното решение по реда на чл. 218, ал. 2 АПК и предвид наведените в касационната жалба доводи, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирана страна, в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е частично основателна, поради следните съображения:

С обжалваното решение първоинстанционният съд, след извършената проверка за законосъобразност приема, че оспореният пред него административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на предвидените в закона административнопроизводствени правила и в съответствие на материалния закон и неговата цел.

Решението е валидно и допустимо.

Същото е неправилно в частта, с която е отхвърлена жалбата на Босев срещу административния акт, с която е отказано да му бъде предоставена исканата информация по пунктове 1 до 3 от заявлението.

С обжалваното пред първоинстанционния съд решение органът отказва да предостави

исканата информация, като приема, че същата не представлява обществена такава по смисъла на Закона за достъп до информация (ЗДОИ), а наред с това засяга личността на трето лице, което не е дало съгласие за предоставянето ѝ. На следващо място органът приема, че в случая не е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 ЗДОИ, тъй като чрез исканата информация не би могло да се постигне повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект – Прокуратурата на РБ във връзка с цялостната ѝ правозащитна дейност. Допълнително в акта е прието, че в случая са налице предпоставките по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ – исканата информация засяга трето лице, което не е дало изрично своето съгласие.

Неправилно в обжалваното решение е прието, че исканата информация и по четирите точки на искането не е обществена такава, тъй като не може да допринесе за формиране на собствено мнение относно дейността на органите на съдебната власт и в частност на Прокуратурата на РБ.

Обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти (чл. 2, ал. 1 ЗДОИ). Такъв субект е и Прокуратурата на Република България по смисъла на чл. 3 ЗДОИ. Предвид тази законодателна уредба настоящият състав намира, че исканата от касатора информация по пункт 1, 2 и 3 от заявлението е обществена такава по определението на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, макар да не касае цялостната дейност на Прокуратурата на РБ, а тази на отделен магистрат. Същата се създава и съхранява от задължения субект във връзка с постановените актове от съдебната власт, част от която е и Прокуратурата на РБ. Доколкото се иска информация за броя на разпределените досъдебни производства и следствени дела, броя на изготвени заключения и броя на извършени следствени поръчки от конкретен магистрат, безспорно същата е създадена и се съхранява от задължения субект, при което е служебна такава по смисъла на чл. 11 ЗДОИ. Същата е част от информацията, предоставяна от отделните звена на съдебната власт след обобщаване на работата на магистратите, работещи в тези звена. В случая исканата информация е статистическа, макар и за отделен магистрат за конкретен период от време и не фигурира в отчетните доклади на Прокуратурата, но статистическите данни за работата ѝ са изведени след анализ на работата на всички магистрати, работещи в нея. Ето защо неправилен е изводът в обжалваното решение, че същата няма да даде възможност на гражданите да си съставят мнение за работата на задължения субект по чл. 3 ЗДОИ.

Предвид вида на исканата информация, в случая намира приложение и нормата на чл. 5 от Закона за съдебната власт, предвиждаща право на гражданите на информация за работата на съдебната власт и съответно задължение на съдебната власт да осигуряват откритост, достъпност и прозрачност на действията си. Действително информацията за постановените актове по конкретни досъдебни производства и съдебни дела не представлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ и може да бъде предоставяна единствено по реда на съответните процесуални закони, но в случая не се иска информация за конкретни актове по конкретни преписки и дела, а се иска информация за натовареността на отделен магистрат, която е част от статистическата информация, която органите на съдебната власт публикуват периодично. Отделно от това тази информация е налична при съответния орган за всеки магистрат, доколкото именно въз основа на тези и други данни се извършва атестация на работата им, а след обобщаване служи за изготвяне на статистическата справка за работата на съответния орган на съдебната власт. Ето защо в тази част обжалваното решение е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и необосновано.

В останалата част, в която е отхвърлена жалбата на Босев против отказа на Градския прокурор да му предостави исканата по пункт 4 от заявлението информация решението е правилно като резултат, макар да не са изложени конкретни мотиви за това. Информацията за общата продължителност на времето, през което отделен магистрат е ползвал отпуск не може

да даде възможност на гражданите да си съставят мнение за работата на конкретния орган. На следващо място в случая се касае до лични данни, при което са налице предпоставките по чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ за постановяване на отказ, при безспорно установената по делото липса на съгласие на третото лице. Не е налице по отношение на тази информация и хипотезата на „надделяващ обществен интерес” по смисъла на §1, т. 6 от ДР ЗДОИ, тъй като исканата информация е за общата продължителност на ползван отпуск от магистрат, от което не може да бъде изведен извод, че се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ.

Неоснователни са твърденията в касационната жалба за допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Такива не бяха констатирани при извършената проверка от касационната инстанция, а и липсват конкретни доводи в тази насока.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на ВАС приема, че обжалваното решение е неправилно в частта, с която е отхвърлена жалбата на Росен Росенов Босев срещу решение № ОИ-2/2014 г. от 12.02.2014 г. на Градски прокурор на СГП да предостави исканата обществена информация по пункт 1, 2 и 3 от заявление с вх. № ОИ-2/16.01.2014 г. и в тази му част следва да бъде отменено, като бъде постановено ново, с което административния акт в тази му част следва да бъде отменен, като незаконосъобразен, а делото върнато като преписка на органа за ново произнасяне, при съобразяване на изложеното по-горе.

В останалата част решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 във вр. с чл. 222, ал. 1 АПК, Върховният административен съд, Пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3196 от 13.05.2014 г., постановено по административно дело № 2305/2014 г. от Административен съд София-град, в частта, с която е отхвърлена жалбата на Росен Росенов Босев против решение № ОИ-2/2014 г. от 12.02.2014 г. на Градски прокурор на Софийска градска прокуратура да предостави исканата обществена информация по пункт 1, 2 и 3 от заявление с вх. № ОИ-2/16.01.2014 г. и **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ решение № ОИ-2/2014 г. от 12.02.2014 г. на Градски прокурор на Софийска градска прокуратура да предостави исканата обществена информация по пункт 1, 2 и 3 от заявление с вх. № ОИ-2/16.01.2014 г., като незаконосъобразно и

ВРЪЩА преписката на Градски прокурор на Софийска градска прокуратура за ново произнасяне, при спазване на дадените указания.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата му част.

Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Донка Чакърова

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Еманоил Митев

/п/ Илиана Славовска

И.С.